

III. vydání

Vždy jen dobré snímky

K 10.—

13
EB

FOTORÁDCE

Knihovna FOTORÁDCE čís. 13

ALEX STRASSER

VŽDY JEN DOBRÉ SNÍMKY

Fotografická pravidla a jak je obcházíme

Přeložil Ing. Zdeněk Škarda

III. vydání (5.5. tisíce)

14-13857
3

E
B

E. BEAUFORT, PODNIKY GRAFICKÉ A NAKLADATELSKÉ A. S.
PRAHA

OBSAH:

Úvod	3
Předmluva	4
Kdy je počasí vhodné pro fotografování?	6
Jak se postavit ke slunci?	8
Hloubka obrazu	10
Sněžné, písečné a vodní plochy	12
Obloha	14
Odstupnění tónů	16
Souměrnost?	18
Část a celek	20
Znenadání — nebo připravovat?	22
Odstup od předmětu	24
Jak vysoko držíme komoru?	26
Jak držíme komoru?	28
Ostře — nebo nezaostřeně?	30
Pohyb a expoziční doba	32
Jednou nehnutě — po druhé v pohybu	34
Přezáření	36
Jen se nebát!	38
Doslov	40

Obálka od A. Wichmanna, obrázek dra W. Krosse. — Tiskl E. Beaufort, a. s.,
Praha.

ÚVOD

Každý amatér se snaží dělat nejen technicky dobré snímky, nýbrž chce též dosáhnouti působivých obrázků.

Když umí již správně odhadnout vzdálenost, zaostřovat, používat vhodné clony, stanovit správnou expoziční dobu a pod., začne pozorovat fotografované okolí s „vyššího“ hlediska — počíná rozumět obrazovému vnímání.

Tato knížka naučí i začátečníka dělat dobré obrázky. Obsahuje mnoho pěkných příkladů různých námětů. Stručné poučení pod obrázkem Vám jasně vysvětlí vše, co Vaše oko snad nepostřehlo. Technické údaje doplňují tuto srozumitelnou a zábavnou učebnici, k níž se budete často obracet o radu.

PŘEDMLUVA

Jistě znáte staré české přísloví: »Výjimka potvrzuje pravidlo«. Tato knížka Vám ukazuje, jak je naše přísloví pravdivé. Na levé straně najdete pravidlo. Přečtete si je a poněvadž se vám líbí nad ním otiskovaný obrázek, umíníte si, že se jím budete vždy řídit. Potom se podíváte na druhou stranu — a hle! Vyobrazený snímek vás upoutá právě tím, že při něm bylo postupováno proti vedlejšímu pravidlu. Vidíte, zase výjimka potvrdila pravidlo! Někdy je výjimka v praxi dokonce tolik, že se na první pohled zdá, jako by byly s to otřást správností uvedeného pravidla. Tak tomu však není. Pravidla jsou správná a každý začátečník si je musí dobře osvojit, chce-li se pustit do fotografování i proti nim. Proto: snímek musíme brát proti pravidlu úmyslně, právě pro onen zvláštní, neobvyklý dojem, kterým chceme, aby působil. Jen takové obrázky proti pravidlu, který jsme vzali s představou, jak budou vypadat, a které jsme si — dřív než jsme stiskli — pečlivě promysleli, budou dobré a působivé. Jen velmi zřídka se povede pěkný obrázek z náhodného stisknutí bez uvažování o pravidlech, jež musí mít dobrý amatér tak »v malíčku« a tak vžitá, aby si je nemusil všechny v duchu opakovat před každým snímkem. Teprve potom si může dovolit postupovat i proti nim a pak se mu mnohdy podaří vytvořit nevsední, umělecky hodnotný obrázek.

Dané fotografické zákony jsou důležitým základem, jež nesmíme podceňovat. Můžeme se však pokusit, abychom je někdy přemohli a pracovali svým vlastním způsobem. Jakmile jsme překonali fotografické začátky a osvojili si všechny základní poznatky, můžeme, ba máme uvažovat o nových otázkách. Začneme pravidla posuzovat: některých se přidržíme, jiná však zavrhneme; budeme vědomě pracovat proti nim a pokoušet se nalézt nová. Jistě se nám někdy podaří vytvořit nevsední a působivý obrázek vlastní, dosud nevyšlapanou cestou. I když naše objevy nebudou ničím světoborným, přece nám poslouží: uvědomíme si, proč jsme to neb ono vytvořili jinak, naše práce — hledání nových směrů — bude promyšlená. Obrázky budou mít svůj osobitý výraz a vytvoříme »vlastní sloh«. Vznikne nová, pozoruhodná a zajímavá technika, která se bude mnohým líbiti a jež se může často směle postavit proti dosavadním pravidlům. Ti, kteří ji napodobí, budou vedeni naším příkladem a tak vlastně vznikne nový fotografický zákon, nové pravidlo.

V černém umění tedy nejsou všim jen dosavadní možnosti a zkušenosti, zde se může naše obrazotvornost a tvůrčí schopnost plně rozvinout a můžeme je svým důvtipem obohatit.

Tak na příklad po léta panoval přímo železný zákon, že slunce má osvětlovat fotografovaný předmět zepředu nebo se strany. Až jednou někoho na-

padlo, že svůj snímek udělá právě proti sluníčku — a hle! — fotografie se obohatila o nový objev: snímek proti světlu!

Jiný příklad: bylo přísným pravidlem, abychom své přátele postavili nebo usadili tak, aby tvořili pěkně uspořádanou skupinku, a chtěli jsme, aby se na obrázku příjemně usmívali. Pojednou však svérázný amatér přišel na to, že »svou oběť« vezme v náhodném, nestřeženém okamžiku, kdy nic netuší a tváří se zcela přirozeně; vznikl nevyumělkovaný, živoucí obrázek, který se musil každému zalíbit právě svou bezprostředností.

Příklady nás povzbudí k hledání nových směrů; řeknou nám daleko více; než když se nám pouze vykládá, jak to má jít, ale že to jde také jinak! Napravo pravidlo — nalevo výjimka: přenecháváme povaze, vkusu a temperamentu každého jednotlivce, jaký užitek vyzíská z těchto poučení, námi zde uvedených.

Kdy je počasí vhodné k fotografování?

Pravidlo:

Krásný, slunný den skýtá amatéru nejlepší příležitost, aby své komory plně využil.

ALEX STRASSER — květen, 15 hod. — Tessar, clona 6,5 — Agfa-Isochrom-film — $\frac{1}{100}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Také mlha, déšť nebo sníh jsou často pro aparát vítanou příležitostí. Je tu bohatství námětů, musíme je však umět nalézt a naučit se s nimi zacházeti. Tak na příklad v chumelenici nesmíme exponovat příliš krátce, aby nám na obrázku vyšly též sněhové vločky.

KAREL ISKE — únor, 14 hod. — Rolleiflex, clona 2,8 — Persensofilm — $\frac{1}{50}$ vteřiny.

Jak se postavit ke slunci?

Pravidlo:

Nejpříznivější osvětlení je se strany. Přímé světlo z předu námět zplošťuje, proti světlu se předměty rýsují jen jako stínové obrazy. Osvětlením se strany získá námět při správném prosvětlení všech částí nezbytné prostorovosti a měkkosti.

ALEX STRASSER — červen, 10 hod. — Tessar, clona 8 — Orthofilm — $\frac{1}{35}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Je pochopitelné, že se při všech svých snímcích nespokojíme výhradně jen osvětlením se strany. Právě snímky proti světlu bývají většinou zvlášť působivé; ukazují námět celistvěji, náladověji, často však také nezvykle podivuhodněji, než obraz fotografovaný v osvětlení se strany. Mnohé případy ukazují, že nás zaujme nejen obrys, nýbrž též čistá kresba, v níž mohou být patrné i obrazové části, od světla odvrácené. Hlavní věc: dejte pozor, aby vám slunce nesvítilo přímo do objektivu.

ALBERT STUBENRAUCH — září, 18 hod. — clona 5,6 — Orthofilm — žlutý filtr — $\frac{1}{25}$ vteřiny.

Hloubka obrazu

Pravidlo:

U krajinových snímků a pohledů do dálky se postaráme o vhodné popředí, čímž dosáhneme hloubky a prostorové působivosti obrazu.

ALEX STRASSER — září, 14 hod. — Contax, clona 9 — světlý filtr — $10/10^0$ Din. — $1/50$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Vidíme, že dálava může zapůsobit prostorově i bez popředí; v tom případě však musí hloubku na obraze naznačovat jednotlivosti krajiny, zde na př. perspektivně se sbíhající linie. Na dole otištěném snímku působí takovým dojmem kulisy hor, sbíhajících se dozadu. Kromě toho pomáhá tu ještě oblačné nebe, jež se klene nad krajinou.

ALEX STRASSER — září, 10 hod. — Contax, clona 9 — světlý filtr — $10/10^0$ Din. — $1/50$ vteřiny.

Sněžné, písečné a vodní plochy

Pravidlo:

Velké obrazové plochy bez jakéhokoliv prokreslení působí prázdně. Proto musíme pískové či sněhové plochy přerušit aspoň stíny nebo stopami, vodní plochy pak zrcadlením či kruhy. Při nejmenším oživíme obraz vhodným popředím.

ALEX STRASSER — leden, 16 hod. — Tessar, clona 9 — světlý filtr — $\frac{10}{100}$ Din. — $\frac{1}{50}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Příklad ukazuje velkou část obrazu bez kresby a bez popředí. A přece vzniká přirozený dojem, protože jednoduše velké sněžné plochy podtrhuje malebnou úhlopříčku okraje lesa v nádherné zimní dekoraci.

P. CORNELIUS — únor, 10 hod. — Tessar, clona 12 — $\frac{10}{100}$ Din. — $\frac{1}{50}$ vteřiny.

Obloha

Pravidlo:

Obloha bez mráčku působí bezvýrazně, čímž i obrázek takové krajiny vypadá nudně. Proto nefotografujte nikdy krajiny bez filtrů, nebo když je málo mraků!

EINHARD SMIDT — květen, 11 hod., slunce — Leica, clona 4,5 — filtr 1 — $\frac{1}{80}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Obrázek napravo byl vystaven na výstavě „Kamera“ v r. 1933 a veškerou kritikou byl uznán za obzvláště dobrý a působivý. Nejsou tedy ani mraky rozhodující, vždy záleží na celkovém dojmu obrazu.

HERBERT ALTHANN — říjen, 10 hod., slunce — Tessar, clona 12,5 — trojnásobný filtr — 23° Sch. — $\frac{1}{10}$ vteřiny.

Odstupnění tónů

Pravidlo:

Každý snímek má vzbudit určitý a příjemný dojem. Příliš prudké světlo nebo velké rozdíly tónů vytvářejí obraz tvrdý, a proto se jim vyhýbáme. Čím více polo-
tónů mezi černou a bílou, tím je dojem souladnější.

ALEX STRASSER — srpen, 10 hod. — Tessar, clona 6,3 — Perutz-Persenso-
film — $\frac{1}{50}$ vteřiny.

Profi pravidlu:

Fotografie, na níž rozdíl tónů a námět obrazu jsou skoro totožné. Hned v nás vzbudí představy protikladů: úhuru a role, prázdnoty a plodnosti, zimy a jara. Každý „meztón“ by tento dojem jen zeslabil. Můžeme tedy souhlasit i s velkými rozdíly, ovšem jen tehdy, má-li jimi býti něco zdůrazněno.

ALICE ZOLLINGER — Plaubel Makina, clona 6,3 — Perutz-Flieger, deska
— $\frac{1}{50}$ vteřiny.

Souměrnost?

Pravidlo:

Souměrnost bývá příčinou jednotvárnosti. Proto vylučme každé souměrné uspořádání obrazu!

HEIN GORNY — červenec, 11 hod. — Ikoflex,, Tessar, clona 8 — Isopan — $\frac{1}{100}$ vteřiny.

18

Proti pravidlu:

Podívejte se na dolejší snímek. Nikdo nepopře, že je značně souměrný. Působí však ten obraz skutečně tak hrozně jednotvárně? Se souměrností je tomu právě tak jako s mnohými jinými pravidly: jestliže souměrné uspořádání není voleno úmyslně, působí docela náhodně a proto většinou nudně a mdle. Bylo-li však úmyslné, pak je skoro vždy přesvědčivé; ve výjimečných případech jím dosáhneme dokonce zvláště silného nebo zábavného dojmu.

HEIN GORNY — červenec, 15 hod. — Rolleiflex, Tessar, clona 5,6 — Isopan — $\frac{1}{200}$ vteřiny.

Část a celek

Pravidlo:

Lidé, zvířata nebo jiné předměty, rozptýlené na velké ploše ve značném počtu, dají ve svém celku sotva působivý souborný obraz. Proto se musíme na příklad při velkých slavnostech, na pláži, na sportovním hřišti nebo na ulici, pokusit z takového celkového davu vybrat malou skupinku a zblízka ji zachytit. Také každé „hemžení“ je na újmu působivosti obrazu, neboť příliš mnoho jednotlivostí rozptyluje a nepřipouští ucelený dojem. Nuže, pojďme davu blíží či do jeho řad a zachycujeme jen část celku!

HEIN GORNY — únor, 16 hod. — Mentor, zrcadlovka, Biotessar, clona 8 — Isochrom-film — $\frac{1}{100}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

To je přece pravé hemžení lidí! Zmenšuje to půvab tohoto obrazu, silně působícího životností? Jistě ne! Vidíme tedy: pro působivost námětu je méně důležitá okolnost, že je na obraze málo jednotlivostí, než podmínka, aby se fotografující k námětu přiblížil. A to s takového stanoviště, které by mu poskytovalo jasný přehled všech jednotlivostí a s něhož by se mu zároveň i souvisle jevily.

ASSOCIATED PRESS — Fotografické údaje nejsou známy.

Znenadání - nebo připravovat?

Pravidlo:

Dnešní amatér se svými moderními prostředky zanechal sestavování a uspořádání osob do skupin. Vniká do plného života a zachytí, co je kde zajímavého. K tomu má svou komoru na malé obrázky, k tomu zná její pohotovost. Čím je námět přirozenější, nenucenější, životnější a bezprostřednější, tím je pak obrázek zajímavější, vtipnější a opravdovější. Naproti tomu sestavené skupiny musí působit nepřírozně a můžeme s nimi souhlasit jen tehdy, když jde o portréty.

HEIN GORNY — červenec, 11 hod. — Mentor, zrcadlovka, Tessar, clona 5,6 — $\frac{1}{250}$ vteřiny.

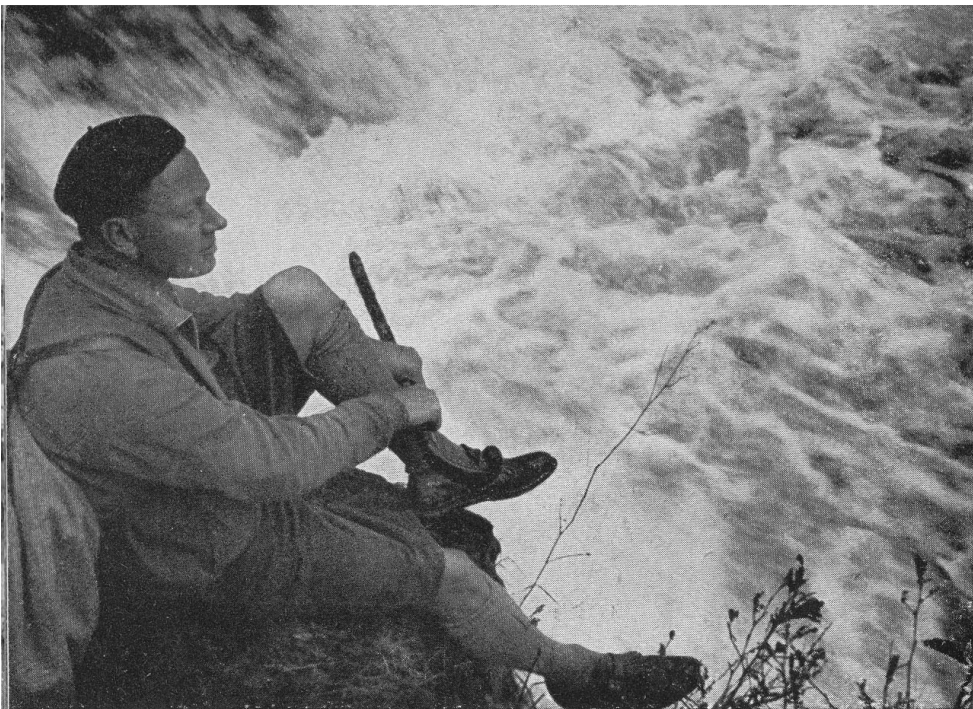

Proti pravidlu:

Sestavená a přesto docela přirozeně působící skupina. Nepůsobí těchto devět neposedů z jedné třídy, kteří se na rozkaz amatérů postavili ke zdi, právě svým sestavením rozpustili, jako by vymýšleli zase nějaké šelmovství? Není tedy rozhodující, zda fotografované sestavíme, nýbrž zda sestaveně vypadají! Filmový režisér vymýšlí všechny svoje záběry, jež přece působí věrohodně a pravdivě. Naproti tomu nemáme vůbec zajištěno, i když snímky zachytíme znenadání, že přesto nebudou zoufale nudné! Proto si někdy klidně sestavíme skupinu podle všech uměleckých pravidel, jestliže by určitý záměr na nenadálém snímku nedošel dostatečně přirozeného výrazu.

Dr. GOTZKY — květen, 13 hod. — Tessar, clona 6,3 — Persensofilm — $\frac{1}{50}$ vteřiny.

Odstup od předmětu

Pravidlo:

Fotografujeme-li osoby, nesmíme se k nim komorou přiblížit příliš blízko, abychom se vyhnuli skreslení. Části těla blízko objektivu vyšly by přehnaně velké, zatím co směrem dozadu by se tělo rychle zmenšovalo. Takové zpitvořeniny působí velmi nepěkně a musíme se jim ve všech případech vyvarovat.

ELLY AHREND — 11 hod. — lehce zataženo — Leica, clona 9 — $13/10^0$ Din. — $1/40$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Je takové skreslení skutečně vždy tak docela strašné? Nevyhlízejí ti dva na obraze zcela hezky a životně přes to, že jejich vzezření připomíná dva vykřičníky? Nebo je obraz dokonce právě proto tak veselý? Ostatně, s každého trochu výše položeného okna uvidíme lidičky právě tak. A proto se nepotřebujete docela nic stydět, jestliže tu a tam obrátíme komorou své přátele naruby. Ovšem, polovičatě se to udělat nesmí; buď úplně, nebo vůbec ne. Jinak by obrazy vyhlížely opravdu znamenitě nepodařeně, zejména portréty. Uživeme-li širokoúhlého objektivu, můžeme tento účinek ještě mimořádně stupňovat; tím dosáhneme dobrých fotografických karikatur.

Dr. GOTZKY — červenec, 16 hod. — Tessar, clona 6,3 — $10/10^0$ Din. — $1/25$ vteřiny.

Jak vysoko držíme komoru?

Pravidlo:

Fotografie osob působí nejpříznivěji, když při snímku držíme komoru přibližně ve výši prsou.

HEIN GORNY
květen, 11 hod. — Lin-
hoff, Plasmat, clona 9
— Panchrofilm —
 $\frac{1}{25}$ vteřiny.

HEIN GORNY
květen, 11 hodin —
Mentor. zrcadlovka,
Biotessar, clona 6,3
— Isochrom, deska
— $\frac{1}{300}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Názor, že máme přístroj držeti ve výši prsou, popírá nejvíce praxe sama. Právě nízko držená komora vytváří, jak hořejší příklad ukazuje, mimořádně působivý obraz. Chceme-li dosáhnouti rázovitého dojmu, musíme dáti vždy komoru dolů; na příklad: při snímání skoku a při všech obrázcích sportovních výkonů, u nichž záleží na tom, aby byly osoby vykresleny jasně proti nebi, rovněž tak při fotografování dětí a malých zvířat. Nebojte se nízkého stanoviště!

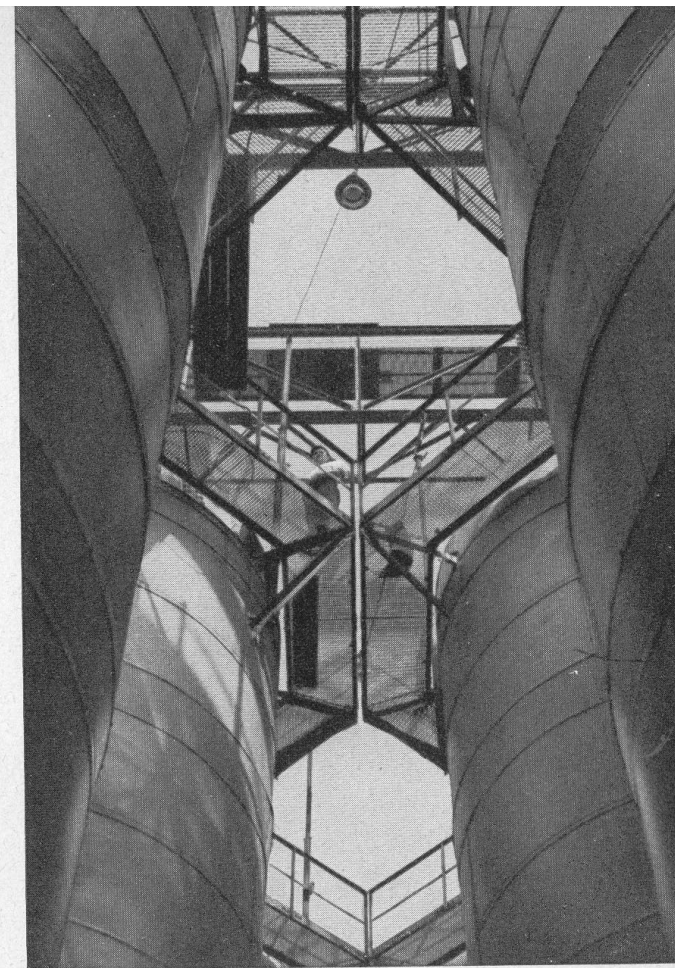

Dr. OTTO CROY —
červenec, 11 hod. —
Superba, Heliar, clo-
na 8 — Panchro-film
— $1/50$ vteřiny.

*Jak dežíme
komoru?*

Pravidlo:

Objektiv se má, zvláště při snímcích architektury, posunout, ať už nahoru nebo dolů; jinak by vznikl dojem, že se všechny svislice kácejí. Tak na př. věže by se zdály nakloněny, průčelí budov by padala, architektonické poměry byly by na obraze porušeny, perspektiva by sáhala do nemožných dálek nebo výšek. Pozor na vodorovné držení přístroje!

Dr. OTTO CROY —
červenec, 11 hod. —
Superba, Heliar, clo-
na 8 — Panchro-film
— $1/50$ vteřiny.

Proti pravidlu:

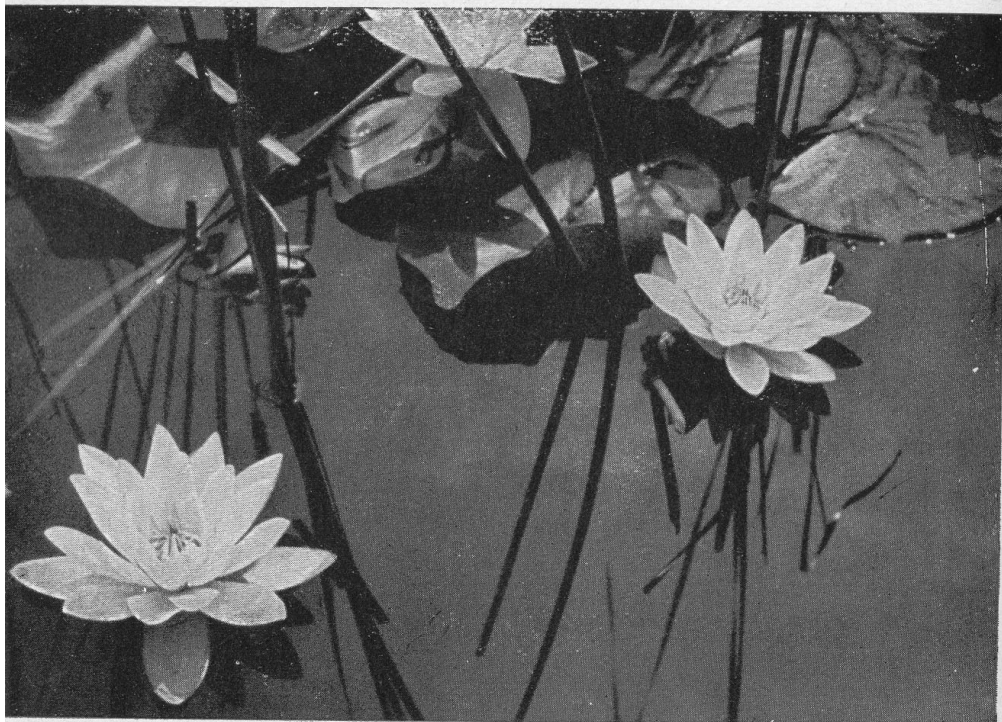
Dojem kácejících se svislic byl snad problémem v dobách našich předků, ale dnes jím rozhodně není. My naši komoru úmyslně skloníme, chceme, aby linie padaly! Při nejmenším aspoň tenkrát, když nejde právě o geometricky přesné zobrazení konstruktivních poměrů. Stojíme-li na př. pod vysokým mostem, nevidíme ho vlastně také jinak než naše komora.

Ostře - nebo nezaostřeně?

Pravidlo:

Hlavní námět se má na obrázku objevit vždy ostře. Není-li zcela v zaostřovací rovině, musíme zaclonit natolik, aby všechny jeho části byly obsaženy v rozmezí hloubky ostrosti. Kromě zaostření je ostrost odvislá také na vnějším stavu objektivu. Zaprášené a poškozené čočky nemohou nikdy vytvořit ostré obrazy, proto je při fotografování podmínkou čistota a jasnost objektivu i filtru.

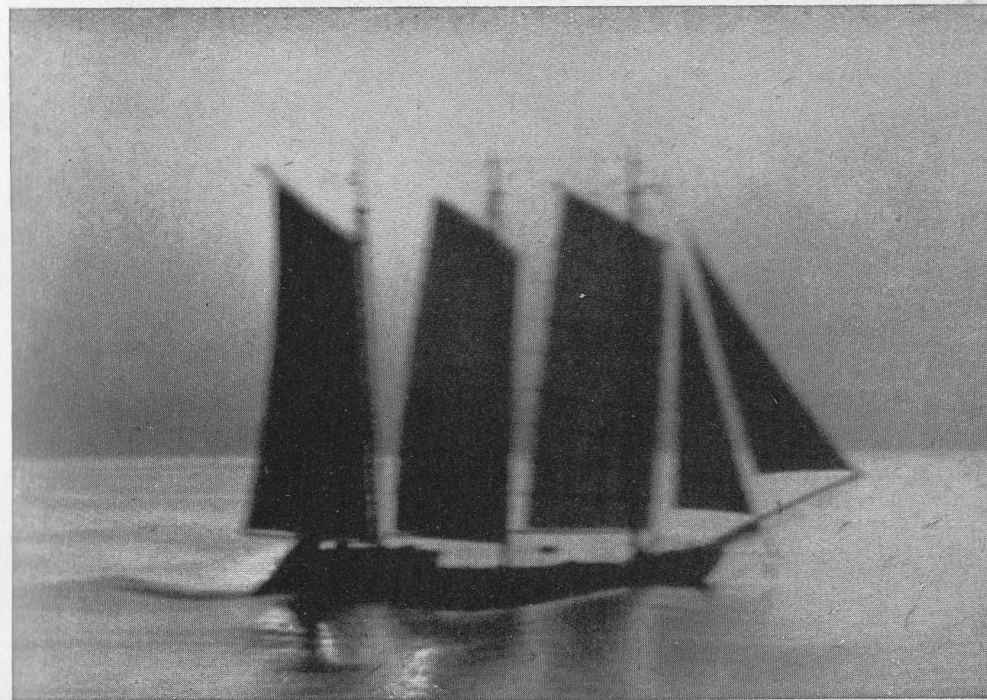
ELLY AHREND — červen, 11 hod. — slunce — Leica, clona 6,3 — $\frac{13}{100}$ Din.
— $\frac{1}{20}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Obliba neostrých obrázků již minula. Pochopili jsme, že fotografie nemůže usilovat v ý l u č n ě jen o „malebnou“ působivost, nýbrž, že je to právě její jasnost, která nám náměty věrně zobrazuje. Proč bychom však neměli skutečné pohádkové nálady podati tak, jak jsme je sami viděli? Také my vidíme často dost „neostře“. Dolejší obrázek není vyumělkován, nýbrž věrně zachycen. Abychom zachovali podobné nálady, musíme někdy omezit jasnost objektivu umělými prostředky (kouřovou clonou, zamaštěním objektivu). Ostatně, proč by nám to vadilo? Záleží méně na tom j a k to děláme, než p r o č to děláme.

Dr. ALBERT HERRLICH — duben, 7 hod. — Tessar, Zeiss Distar čočky 3, IV.
— clona 4,5 — $\frac{1}{25}$ vteřiny.

Pohyb a expoziční doba

Pravidlo:

Všechny pohybující se předměty exponujeme tak krátce, aby jejich pohybem nevznikl rozmazaný obraz. Rychle jdoucího člověka bereme tedy asi $\frac{1}{50}$ vteřiny, jedoucí rychlík nejméně $\frac{1}{200}$ vteřiny, a to jen tehdy, když se fotografované předměty nepohybují napříč k ose objektivu. Při delší expozici by byly na snímku jen více nebo méně rozmazané obrazce. Jaká je nejvýše přípustná expozice pro různé příklady pohybu, se dovíme z tabulek, jež jsou obsaženy ve většině fotografických učebnic. Kdo naznačených údajů nedodrží, ten si uškodí —.

ALEX STRASSER — leden, 11 hod. — Tessar, clona 4,5 — Isochrom-film — $\frac{1}{200}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

— nebo si také prospěje. Neboť každá neostrost pohybu nemusí vždy nepěkně působit. Naopak, právě teprve neostrost nám často projádří šílené tempo nebo unášející sílu. Na př. na fotografii jedoucího rychlíku, cválajícího koně, nebo lyžaře při sjezdu či ve skoku. Filmový režisér Fanck nám poskytl bohatství takových příkladů sbírkou zvětšenin kinofilmu, na nichž jasně vidíme krásu pohybu neostrým obrazem. Kdo se nechce za žádnou cenu vzdát ostrých fotografií pohybujících se předmětů, měl by si podobnou sbírku prohlédnout. Pak by poznal, že i zde jsou výjimky! Ovšem, dosáhnouti působivé neostrosti pohybu fotografickým přístrojem je těžší než filmovací komorou. To nás však tím více nabádá, abychom to vždy znova zkoušeli.

HEIN GORNY — únor, 15 hod. — Contessa Nettel, Tessar, clona 4,5 — Isopan-film — $\frac{1}{500}$ vteřiny.

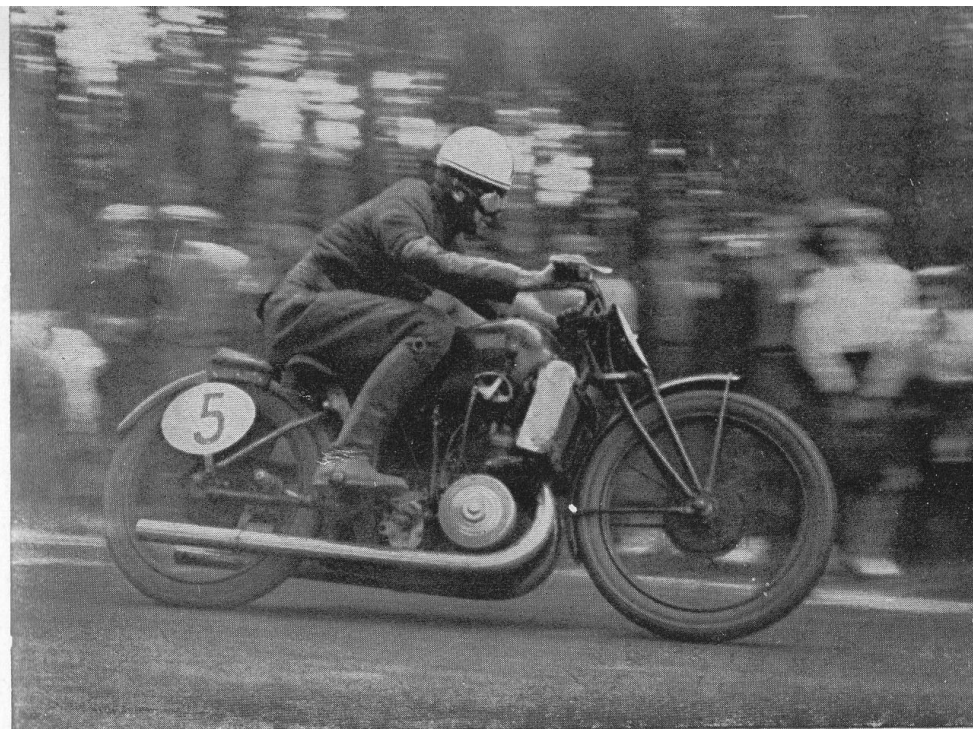

Jednou nehnutě, na druhé v pohybu!

Pravidlo:

Při expozici musíme komoru držeti zcela nehnutě, jinak bychom dostali obrázky rozřesené a rozmazané.

HEIN GORNY — září, 11 hod. — Contessa Nettel, Tessar, clona 4,5 — Isochrom-film — $\frac{1}{1000}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Rozmazané obrazy skutečně nejsou pěkné, alespoň dokud i zde neobjevíme nějaké jejich „půvaby“. Někdy je však přece úmyslně a zcela vědomě děláme. Zejména tehdy, máme-li fotografovat rychle jedoucí předmět a rychlost naší závěrky na to nestačí. Vždyť vlastně ani $\frac{1}{2000}$ vteřiny nemůžeme dělat vždy nějaké zázraky. Pomůžeme si však: nedržíme komoru klidně, nýbrž závodníka sledujeme objektivem a ve vhodném okamžiku stiskneme. Okolí sice nebude ostré, ale závodník bude zobrazen ostře, a právě rozmazaným pozadím se podivuhodně uplatní složka pohybu. Vzorný příklad, jak se z nouze dělá ctnost!

KAREL HOFMANN — srpen, 14 hod. — Leica, Elmar, clona 4,5 — $\frac{1}{500}$ vteřiny.

Přezáření

Pravidlo:

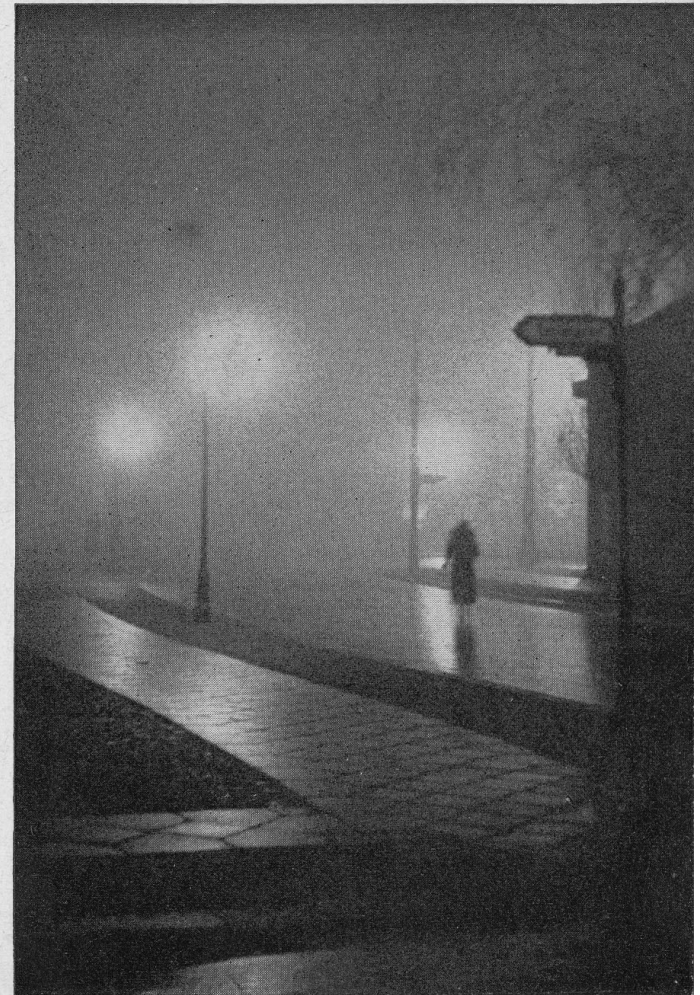
Při snímcích proti světlu, nebo přímo proti světelným zdrojům vznikne často přezáření, které se pak projeví jako „svatozář“. Působí velmi rušivě a proto je musíme, jak jen můžeme, odstraňovat použitím izolárních filmů a desek. Tato fotografie je příkladná: proti oknům, k tomu ještě rozžaté svíčky a přece po přezáření sotva stopa.

EWALD WELZEL (z knihy »Glückl. Jugend«) — prosinec, 14 hod. — Contessa Nettel, Citonar, clona 6,3 — Perutz-Braunsiegel — bleskové světlo.

Proti pravidlu:

Přezáření není vždy nehezké. — Naopak, mnohdy, jak ukazuje tento obrázek, působí podivuhodně výstižně. Proto s ním můžeme často počítat jako se složkou vysloveně náladovou a vědomě ho použít.

Dr. WALTER KROSS — listopad, 19 hod. — Rolleiflex, Tessar, clona 2,8 — Superpan — $\frac{1}{8}$ vteřiny.

Jen se nebát!

Pravidlo:

Nahodilý nenucený pohled je skoro vždy také nejpřirozenější a tím i nejpřesvědčivější!

HEIN GORNY — květen, 18 hod. — Mentor, zrcadlovka, Biotessar, clona 5,6 — $\frac{1}{50}$ vteřiny.

Proti pravidlu:

Také nepřirozené, vymyšlené sestavení obrazu může působit přesvědčivě. I s takovými pokusy lze souhlasit, ovšem, jsou-li dělány s porozuměním a s mírou; bystříme si jimi postřeh a objevujeme náměty i tam, kde druzí chodí nevšímavě kolem.

Dr. OTTO CROY — září, 15 hod. — Superba, Heliar, clona 6,3 — $\frac{1}{50}$ vteřiny.

Nakonec: dobré světlo!

Ale počkejme! Vlastně, nač dobré světlo? Moderní amatér fotografuje za každého počasí. Ať svítí slunce nebo prší, ve dne či za soumraku, za pohody i v mlze — to už mu v ničem nevadí! A což teprve infračervená fotografie, ta vaši ctižádost pošene tak daleko, že budete fotografovat i potmě! Už se nebudeme pachtít jen po dobrém světle. Co se nám však vždy líbí a bude věčně líbit, ať už fotografujeme proti světlu nebo ve světle, proti pravidlům či podle nich — jsou dobré, působivé snímky. Proto tuto knížku končíme věčným přáním všech amatérů:

dobrý obrázek!

RUDOLF SKOPEC:

STO LET FOTOGRAFIE

Historický přehled vývoje fotografie

Autorovi se podařilo v této knize snést a doklady a vysvětlivkami opatřit mnohé z historie fotografie, a to v úplnosti, v jaké jsme to až dosud neměli. Také úsek o naší fotografii je zpracován velmi podrobně jak po stránce věčné, tak i chronologické. Uvádí přehled vynálezů, které objevu fotografie předcházely, a pak všechna důležitá data jakkoliv s vynálezem a pokrokem fotografie během celého století souvisící, dále jak se u nás začínalo s daguerrotypii, kdo se fotografií zabýval, jak vznikaly fotografické ateliery, naše odborné korporace, časopisy, všímá si i fotografie barevné a kinematografie. 331 reprodukcí významných dokumentů z vývoje fotografie, z nichž mnohé se tak dostávají po prvé do rukou čtenářů, a 1 barevná příloha skvěle doplňují textovou část. Též náš vědecký a odborný svět je zastoupen řadou portretů vynikajících osobností. Každý, kdo má jen trochu zájmu o fotografii, přečte si tuto publikaci rád a s chutí. Knihu lze také doporučit učitelstvu, studentstvu a všem, kteří se musí občas odvolávat na různá historická data, poněvadž zde je jich sneseno tolik, že po této stránce lze považovat knihu za téměř úplnou.

Cena K 32'—

Knihu vydalo a na požádání zašle nakladatelství - knihkupectví
E. BEAUFORT, PRAHA II., JUNGMANNOVA 13—15.

Též každý knihkupec

JAROSLAV PROŠEK:

Fotografie na malý formát

Původní česká foto-příručka
II. v y d á n í

Máte přístroj na kinofilm?
Fotografujete s oblibou na
filmy malých formátů? Má-
te vždycky a za každých
okolností všech 16 nebo 36

snímků bezvadných a podařených? I tak Vám přijde jistě vhod česká původní novinka ve fotografické literatuře — Jaroslav Prošek: Fotografie na malý formát. Máte někdy nebo pořád neúspěchy, nebo nejste snad s výsledky spokojeni? Pak tuto knihu nutně potřebujete. A ještě něco více: zaplatí se Vám několikrát tím, že ušetříte na negativním i pozitivním materiálu, který přestanete kazit. ● **Vázaný výtisk K 38.—.**

**Knihu vydalo a na požádání zašle nakladatelství - knihkupectví
E. BEAUFORT, PRAHA II., JUNGMANNOVA 13—15.**

Těž každý knihkupec

SKVĚLÁ NOVINKA!

Dr. H. A. KLUGE:

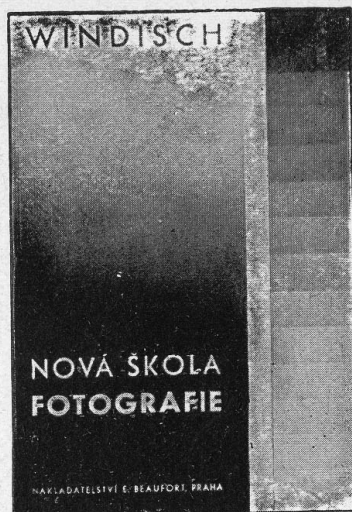
FOTO V BARVÁCH

Rikává se: »dobrá rada nad zlato«. U barevného filmu je však ještě vzácnější. Dobrá rada je tu nejen jako zlatotvorný kámen mudrců, poněvadž nám uspoří značné výdaje za zkažené snímky, je i jako eliksír života, neboť nám pomáhá uchovati v zářivém, věrném, barevném obraze život sám. Život ve svých nejkrásnějších chvílích, život ve tvářích nám nejdražších — to je věru bohatá rada za chvíli pozornosti, kterou knížce věnujeme. Provází-li takovou radu názorný příklad, a u doktora Klugeho obyčejně hned příkladů několik — o technickém provedení, o volbě a vypracování námětů — nepotřebujeme než abychom si řekli: Kdo si přeje, kdo si přeje víc? Příručka tištěna jest na pěkném křídovém papíře a tuto doprovází 40 vyobrazení. Str. 112. *Váz. K 78.—*

Vydalo nakladatelství

E. Beaufort Praha II., Jungmannova 15

Dodá každý knihkupec.

H. WINDISCH:

NOVÁ ŠKOLA FOTOGRAFIE

II. vydání

Autor této příručky nepopisuje, jako v dřívějších příručkách, zastaralé přístroje a pracovní způsoby, ale zabývá se skutečně jen tím, co fotograf-amatér na malý formát nezbytně potřebuje. Po-

dává jenom ty nejn nutnější poznatky z optiky, z nauky o světle, z lučby, z nauky o barvách, a jde ihned k věci. Věnuje mnoho stránek technickému zpracování snímku, neboť to jest to jediné, co se každý může a musí naučiti dříve nežli počne s estetickou stránkou moderní fotografie. Tím se stává tato příručka jednou z nejlepších, což dokazuje, že v originále bylo prodáno během roku 40.000 výtisků. ● Příručka jest tištěna na silném křídovém papíře, vyplněna 240 vyobrazeními a vícebarevnými názornými tabulkami. Stran 252. ● Přeložil M. Hlaváč. Váz. výtisk K 48.—.

**Knihu vydalo a na požádání zašle nakladatelství - knihkupectví
E. BEAUFORT, PRAHA II., JUNGMANNOVA TŘ. 13—15**

Těž každý knihkupec

Jaroslav Prošek,

a u t o r k n i h

„Fotografie na malý formát“

která vyjde již v třetím vydání

a knihy

„Atka fotografuje“

připravil další pozoruhodnou

knížku

„Amatérův rok“

která vyjde v nejbližší době

Původní česká fotopříručka Jaroslava Proška:

Atka fotografie

(Fotografie v kostce.)

Jest to druhá knížka autorova, která je tentokrát určena našemu fotografujícímu dorostu. V řadě stručných a zhuštěných kapitol, vtipně a svižně napsaných jsou probrány co nejstručněji a nejsrozumitelněji všechny základy fotografie, její technické problémy i — co je důležité — estetické, takže ji možno doporučit všem těm, kteří se chtějí fotografií teprve zabývat skutečně vážně. Kniha je tedy také pevným mostem pro toho, kdo od pouhého snímání chce přejít k vážné fotografii. Dokonalá výprava, papír a tisk, jako vtipné ilustrace textu od akademického malíře Stejskala činí tuto milou knížku nepostradatelnou, a jest nejlepší publikací pro všechny přátele fotografie, zejména mladé a nejmladší. — Stran 128.

Cena váz. výtisku K 36.—

Vydalo nakladatelství

E. Beaufort Praha II., Jungmannova 15

Dodá každý knihkupec.

J. DULOVIČS:

Světelné kontrasty a jejich zdolání

Při snímcích proti světlu musíme vždy vyřešit několik obtížných problémů. Nejsou to problémy zrovna lehké a mnohý amatér pro obtíže spojené s jejich řešením nejráději vůbec zanechal

fotografování proti světlu. A přece i tu obratný technik si pomůže a jak si může pomoci, to nám právě názorně ukazuje Dušovits. Jeho řešení jsou obdivuhodně prostá, snadná, vyžadující jen trochu rozmyslu a pak nezbytně ovšem i vyrovnávacího vyvolávání. Je to prostě Kolumbovo vejce a jistě, že po přečtení této knížky mnohý dostane znovu chuť ke snímkům proti světlu a bude je provádět s daleko větším zdarem než dosud. ● ●
Formát 19½ × 22½ cm a 23 celostranných fotoukázek. Kart. 30 K.

**Knihu vydalo a na požádání zašle nakladatelství - knihkupectví
E. BEAUFORT, PRAHA II., JUNGMANNOVA 13—15.**

Též každý knihkupec

J. Dušovits:

**Světelné kontrasty
a jejich
zdolání.**

Nakladatel. E. Beaufort - Praha

Knihovna FOTORÁDCE

1. Dobré snímky od vody. <i>H. Gorny a H. Trieb</i>	III. vyd.
2. Fotografování na cestách. <i>H. Lange</i>	III. vyd.
3. Vodní sporty v obraze. <i>Napsal O. Krupski</i>	II. vyd.
4. Správně zaostříti a exponovati. <i>Dr. W. Kross</i>	V. vyd.
5. Snímky proti světlu. <i>Napsal W. H. Döring</i>	III. vyd.
6. Mraky do obrazu. <i>Napsal W. H. Döring</i>	III. vyd.
7. Zvětšování. <i>Napsal W. Peterhans</i>	III. vyd.
8. Filtr, kdy a jak. <i>Napsal K. Brandt</i>	IV. vyd.
9. Od negativu k obrazu. <i>A. Niklitschek</i>	III. vyd.
10. Noční snímky. <i>Napsal W. Kross</i>	II. vyd.
11. 150 chyb ve fotografii. <i>H. Döring</i>	III. vyd.
12. Učme se dívat fotograficky. <i>H. Freytag</i>	III. vyd.
13. Vždy jen dobré snímky. <i>A. Strasser</i>	II. vyd.
14. Lepší snímky se skřínkovou komorou. <i>A. Stüler</i>	
15. Mé auto, aparát a já. <i>A. Rumbucher mladší</i>	
16. Technika snímků nakvap. <i>H. Starke</i>	II. vyd.
17. Dětské snímky. <i>A. Strasser</i>	II. vyd.
18. Portretní snímky. <i>W. H. Döring</i>	II. vyd.

Ve vydávání dalších se pokračuje.

Nákladem firmy *E. Beaufort, a. s. Praha II*